

רחל מרחלת על כל העולם

תיגבורת לחיי הלילה

אירית שבה הביתה

מי שתיה ערב אחד בשבוע שעבר בי ארדן — מעודנה של יפה ירקוני ביפו — יכול היה לחזות שם במחזיקים כמו באגדה המיוחית. ארדן של האגדות הכניס גיין לבקבוק, אבל ארדן של יפה ירקוני עשה הרבה יותר מזה — הוא החזיר את הגיין של אירית דותן אל בעלה דודו דותן. זה היה כשזמרת המלחמות החליטה לערוך ערב שלום, הנזמינה את אמני ישראל של הדורות החשימים לשיר אתה שירי-שלום מהדור הישן.

ומי ישב שם ליד אחד השולחנות, אם לא הצמד-חמד אירית דודו דותן? כאילו כל המהומה סביב הרומן הפאנטאזי שלה ל"שייקה אופיר" לא היתה ולא נבראה. הם לא הסתפקו בשיבה פאסיונית כלבה, אלא הצטרפו לחינגא הכללית. אירית ושרה במלא המרץ, עד שנדמה היה שהיא ער מדת לקרוע את מיתרי הגיטארה שלה, ודודו חיכה את יפה ירקוני בשיר דובון ושמו יומבו.

היתה זו הופעת הפומבית הראשונה בצוותא של בני הזוג, מאז החליטה אירית להפסיק את האיש-פומביון שלה במוסד ועברה לאשפוז את עצמה בביתו של בעלה. לשימחת כל יידי המישפחה, היא ביקרה שחורה שוב לתפקד כעקרת-בית וכאם, ובהודמנות חגיגית זו ביקשה גם לפרסם את מיכתב-הפרידה שלה לשייקה אופיר, כדי לשתף את כל אלה שעקבו במתח אחר התפתחות הפרשה — גם בסימה.

או אם הבחורה מבקשת לרדת מהעץ הגבוה שעליו טיפסה, הנה המיכתב, המתפרסם תוך כמה השמטות המתחייבות מי תוכנו:

שי אופיר ידידי, מורי ורבי, היגנס שלי, הלו בייבי!
חזרתי הביתה לדודו הטוב והמבין. הוא שמח לקבל אותי ואני שמחתי לחזור, כי בנינו זאת היתה אפיזודה והיא חלפה, ועם דודו זה נצחו!
אומנם אהבתי אותך שי, וזה אומנם עבר, ובכל זאת אני יכולה לשכוח את פני שתנו הראשונה בחיפה לפני הרבה שנים, כשנגעתי לי בלחי בידך הרכה וחייכת אלי בחיוך של פנטומימה. אתה כבשת אותי ביעף כרוח סערה, ואני ידעה קטנה כמו מרינושה. חבשת כובע שמבל, בידך אחזת בנס, היית כליך צעיר, כמו בצופים. אחר המשכת לעצוד ישר, ועם כל המיצעד השארת אותי לבד בביכרונות, התזכור, בייבי, איך נהנינו לחזור ולחיות מחדש את הפגישה המתוקה הזאת?

או את הפגישה, שבה קראת לי "לדה" ואני לך ענית, כי הייתי לדה ואתה היית

איש. שאלת אז ברחוב, ואני לך ענית, רשמתי אותי בפינקס והלכת לדרכך — ומאז היית רודף את ימי, לילותי, עת לכתני ברחוב, עת בואי לביתי, כי ידעתי שרשמתי אז את שמי, ואני רשומה אצל איש ב' פינקס.

עוד אני זוכרת, תוך כדי כתיבה, שבאור תה פגישה הרכבת מי שקפיים, כנראה ניסית להסתיר שאהה הוא הגבר. אבל שי, בייבי, אם אתה חושב שעניינים אפשר להסתיר, אז אתה לא מכיר באמת הפסוק טה: שעניינים אי אפשר להסתיר, ועניינים גם אי אפשר לפרסם — העניינים הן ראי הנפש, גם אם נבצרן מאחורי חומה! התזכור, בייבי, איך זיכרת אתי על ה' חוקיות המופלאה שמנחה את ה'

למה השקעת בי כליך הרבה עבודה במישור האמנותי — לימדת אותי לשיר כמו אסתר עופרים ואלטון ג'ון, לנגן כמו מתי כספי; לשורר כמו רחל ופרוור ולהל"ן חין כמו זאק ברל? ולדיעתך: אני יוצאת תוך שבועיים בתוכניתי שלום לאהבה כשהצעת לי את השם שלום לאהבה לפני נסיעתך, סירבתי — אבל היום הוא כליך אקטואלי ורלוואנטי לי.

לימדת אותי לשחק את עצמי ולביים כמודן; אני ממש בקואורדינציה — רק אתה חסר להשלמת ההרמוניה. זה הכל להפעם. דרישת שלום חמה לבגן. מסור לו כי פני חתתי טכניקה אישית במדיטציה טרנס צנזנטית, קיבלתי את התיאוריה האסט' רולוגית שלו, ואני מעריצה היסטורית של

דודו ואירית דותן מאזינים ליפה ירקוני

„מורי ורבי, היגנס שלי...“

המיספר 21, ואם במקרה תקפוז לטכסט, שי בקר שם את ידי משכבר הימים ד"ר אבי בינו.

שלך,

אירית [ב'בנימין] דותן

נ.ב. אני עדיין אשה של גבר אחד: „היהפוך כושי עורו ונמר חברבורותי?״ חוץ ממכתבים כותבת אירית גם שירים לכבוד המאורע. הנה אחד מהם, שבטח תהיה לו בקרוב גם מנגינה ושאיפשר יהיה אולי לשמוע גם את אירית שרה אותו: הוא שתה כוס של ברנדי / לגמתי גם אני / שתיתי השתכרתי / לא ידעתי מה אתי.

הוא שיחק את השיכור / ואני בו הא' מתי / הוא- שיחק אותה טוב / כי הוא הרי שחקן מוכשר.
הוא אמר המון דברים / אותם קיבלתי כפשוטם / רק עכשיו, כשהוא אינו / אני רואה שזה לא טם.
כל מילה שלו — אמת / הוא מעולם לא שיקר / זה שייך לאמנות / שהוא יודע מהי.

יחסים שבינינו (ולא פרשת); על קשר הכימיה שבינינו, האומנם שכחת, שי? ואתה הרי ידוע כבעל זיכרון טוב! אני נזכרת כמה אהבת להיות פרופ' היגנס שלי ואני לייזה דוליטל שלך. משך שנה תמימה לימדת אותי על האמנות, על האס' הטיקה (אגב, הפסקתי להתאפר באופן מוח' לס' הגעתי למסקנה שעקרונות היופי הם גם עקרונות האמנות: פשטות, אמיתות ו' טבעיות); על האהבה — באופן תיאורטי מדי לטעמי; על המדינה — שנינו מעריצים את יצחק רבין ומאמינים בו כמנהיג ה' עתיד של המדינה שיביא את השלום לארץ זורנו!

יש לי המון לשאול אותך, שי, ולטובתך, שיהיו לך תשובות טובות — כי אני רוצה לדעת אחת ולתמיד: מי אתה, שייקה אר' פיר? ומה מסתתר מאחורי חיוך הפנטומימה שלך?
למה אמרת, שמשך כל שנות הקאריירה שלך כאמ, אני אירית ב'בנימין' דותן) הייתי האינספירציה שלך? כך אתה אמרת, לעוזאל, ואין לי הלוצינאציות!!! אבל איך זה ייתכן?

כיסוי וטוסף לכל הוא גם מזויף. האיש מחולון, כולו תחינה, ביקש שבשחזור הבחור, שמייך ירימו אליו טלפון והוא יבוא וילכוד את הרמאי. אמרו ועשו.

באותה אמנם לא היתה בבית אבל איש החלומות הגיע, יאיר ביקש סליחה, חייג מייד לחולוני וזה, תוך פחות מחצי-שעה, הת- ייצב בדירה. רק ראה הנוכל את האזמלל שעליו עבד אתמול בא לברוח אבל אייר, שהוא ברזן השם די חזק, חסם לו את דרכו. חסם מפה — רץ הנוכל משם, נכר נס לתדרהילדים, התפרץ דרך החלון ועף לחצר. יאיר — מייד אחריו והחולוני מד- ביק מאחור.

כך, רבותי, תדחות לשיתוף-פעולה ביני-אורחי, נלכד זייפן-צ'קים ותיק שהמיש- טרה מתפשת אחריו כבר שנים אחדות. מדוע לא קיבלו שני אלה מדליה איני יודעת, אבל כשהיו בעיות אדע לאן לפנות.

הגיתנית, ויאיר פירסם מדיעה בעיתון יומי למכירת הוידאיו-טייפ החדש, ומי שמונתה על המכירה היתה אשתו הטובה, נאורה, שגשארה בבית לצורך העניין.

מן הון להון בא טלפון, וקול גברי סימפטי שאל בעדינות אם יהיה לה נוח שהוא יבוא לראות את הוידאיו מייד. אמרה בנחת כי טוב, ולא עברו רגעים אחדים ובחור צעיר, גבת-קומה ויפה-תואר נכנס הביתה, בדק את הוידאיו, אמר טוב מאד, וסיכם איתה שיביא לה את הצ'ק מחר. אמרה היא טוב, ונסגר עניין.

לא עברו שעות אחדות, ושכן צילצל הטלפון בבית מישפחת קולטון. על הקו היה תושב חולון אמיד מבוגר, התחברר שהגיל גם הוא פירסם מודעה למכירת וידאיו, וגם אליו בא בחור צעיר שתוארו התאים לזה של קונה המכשיר ממישפחת קולטון, והגיל נתן לו צ'ק שאין עליו

הנוכל נלכד

אולי לא כולם שמעתם על איש-העם קים יאיר קולטון, אבל ממה שמעתי אני הבחור ידוע בחוגים נרחבים, הוא בחור להכיפאק. בקיצור, קורים לו מדי יום דברים שהם סיפור אחד גדול. אבל מיקרה ספציפי אחד מצא חן בעיני כמי יחודי, וכדאי ישגם אתם תיהנו ממנו.

סיפור שהיה, התחיל יום בהיר אחד כשיאיר קנה לעצמו וידאיו-טייפ, ישב בי ביתו ונהנה מהחיים כשהוא רואה קסטות מכל העולם, סרטים באורך מלא ותוכי- מכול-בידור ביגלאומיות. אבל מה, פית- אום הוא החליט שהמכשיר החדש מחזיק אותו שעות רבות מדי בבית, ושמשם עבר לו כל החשק לצאת לשמש ולירח האחרים עלינו. כאן באה ההחלטה הקשה אבל ה-

קשה להאמין, אבל הפתעה כמו שיש לי הפעם עוד לא היתה לי מימי היות המדור. נכון שתמיד אני מספרת ומודיעה מראש על מיליונרים פנויים המגיעים אר- צה, וכולי עצה טובה נוסח קחו ותהנו. ובכן, הפעם אומנם אין לי רווק מקסים וחתיך, אבל לעומת זאת יש — המלך החדש שיבוא עלינו לסוכה של חיי-הלילה בתל-אביב.

המיליונר הטרי הוא ישראלי יורד-עולה, ששמו בארץ ובחור'ל אורי גינזבורג. הבחור, הסופר את השלושים-ושמונה ל- חייו, סופר איתן גם הרבה-הרבה ירק- רקים שהגיעו איתו לטובת שיפור חייו הלילה בארץ, ואם תשמעו ותקראו מה יש לו בתוכניותיו מרחיקות-הלכת לא תא- מינו, וכמוני תישאלו עם פיות פעורים ואוזניים כרויות.

הגיל מביא לישראל מועדון גדול ו- חשוב, שיתמקם לו אחרי-כבוד בתל-אביב בירת חיי הלילה ובירושלים בירת ישר- אל. ולצורך העניין האיש הנחמד הזה מביא ארצה את הארכיטקט היחידי ש- תיכנן והצליח לעשות מה שאף אחד אחר לא הצליח — ומי שביקר במועדוני ה- פלייבוי בעולם הרחב יידע למה אני מת- כוננת. אין צורך גם לספר כמה דולרים עו- לים המועדונים הגיל.

ועכשיו לאורי עצמו. איש-העסקים הצי- עיר הזה הוא בחור רציני ועליו גמיחה, שעזב את ישראל לפני ש-עשרה שנים, ועשה בדיוק מה שכל ישראלי ממוצע היה רוצה לעשות: לגרוף הון מעסקים כ- רים, לשבת בצמרת ולהסתכל על כולם מגבוה. לכן מגיעה לו תודתם של כל מביני-דבר בענייני בידור וחיי-הלילה ב- ארץ, ומי אם לא איש העולם הגדול ש- יביא לנו את הבשורה.

אנג'ל רוכב שנית

במדורי זה, לפני כששבעים, הזכרתי את אמנון אנג'ל במיסגרת כתבה על הצי- לחתה של יעל טבת ובני-יורק, וגם מסר- תי לכם מידע שאז היה מדויק מאד, שי- הבחור מסתובב עם לב שבור.

או רק תראו מה עושים שבועיים ל- בנאדם. הוא פשוט מאותב שוב. נכון ש- מזולו לא שפרר עליו כמזלה של יעל, ש- מצאה לה את פול סיימון בחור רומן צמוד, אבל לעומתה גם תוא אינו טומן את ידיו הירושלמיות, והחדשה היא תל-אבי- בית ידועה, רותי מל, אשת-הברת בה"א הידיעה, גרושתי של קלמן וסטמן ה- מסויסט והדוגמן — האחראי לשרירים של בית-י ירושלים.

אמנון מבלה יתה את הוויקטורים עם בחירת-ליבו בדירת-הרווקות שלה בתל- אביב. אמנם יש אומרים שהיא גדולה עליו בכמה מיספרים, אבל מי סופר כשי- הלב שר זמירות רעננות? ויש גם תודעים לספר על טיול חוצלארצי ששני אלה עוב- דים לערוך, ולהתפתחויות כולנו מצפים.

אמנון אנג'ל החאששות שהירה